

توهم عقب ماندگی

نقد شهرام بازوکی بر ادعای روشنفکرانی که «حکمت و عرفان اسلامی» را مانعی بر سر راه تمدن و پیشرفت قلمداد می‌کنند!

۱۸

چهره زنانه جنگ

بازشناسی تصویرزن در جنگ بانگامی مقایسه‌ای به دو کتاب «حوض خون» و «جنگ چهره زنانه ندارد»

۲۲

معاون توسعه و تعمیم بیمه اداره کل امور بیمه‌شدگان سازمان تأمین اجتماعی:

فعالان مشاغل مجازی بیمه می‌شوند

صفحه ۲۱ را بخوانید

تلاش ۱۷ ساله یک مجموعه‌دار که از همدان تا تهران را برای تشکیل موزه شهری زیر پا گذاشت

۵۰۰ سال تاریخ روی دست یک شهروند

این مجموعه‌دار در تمام این سال‌ها از ترکیه تا آلمان، از فرانسه تا سوئد، از بلژیک تا اتریش، از سوریه تا روسیه و... هر جاردی از آثار تاریخی ایران دید، هزینه کارشناسی را پرداخت کرد و پس از تأیید تعلق اثر به تاریخ ایران، آن را به کشور بازگرداند

۱۷

سرعت سالمندی ۵ برابر آذوری است

مازندران گرفتار تله جمعیتی

مدیر سلامت، جمعیت و خانواده دانشگاه علوم پزشکی مازندران هشدار داد: وضعیت نرخ رشد جمعیت در استان به دلیل بی‌رغبتی زوج‌های جوان به فرزندآوری از شرایط بحرانی عبور کرده و وارد مرحله فرایحرائی شده است. به گزارش ایرنا، سیدمحسن سلیمانی افزود: در زمان حاضر مازندران به دلیل کاهش روزافزون فرزندآوری در تله جمعیتی قرار گرفته و میزان نرخ رشد سالمندی...

۱۶

۱۸۵ هزار دانش‌آموز یازمانده و ۷۵۰ هزار دانش‌آموز تارک تحصیل

۹۳۵ هزار دانش‌آموز به مدرسه نمی‌روند

مدیرکل آموزشی ابتدایی وزارت آموزش و پرورش از وجود حدود ۱۸۵ هزار دانش‌آموز بازمانده از تحصیل و ۷۵۰ هزار دانش‌آموز تارک تحصیل در کشور خبر داد. محمدحسین حسینی در سلسله نشست‌های فقر چندبعدی و سیاست‌های فقرزدایی با عنوان «فقر آموزشی در ایران» که با همکاری دفتر مطالعات رفاه اجتماعی وزارت رفاه و مرکز توانمندسازی حکمیت و جامعه جهاد دانشگاهی برگزار شد...

۲۱

وزیر آموزش و پرورش و پرورش هشدار داد

غفلت از تهیه «پیوست فرهنگی» استفاده کودکان از فضای مجازی

وزیر آموزش و پرورش در سومین نشست کارگروه کمیته راهبردی سند صیانت از کودک و نوجوان در فضای مجازی بر لزوم داشتن پیوست فرهنگی طرح‌ها و برنامه‌ها تأکید کرد. به گزارش روابط عمومی وزارت آموزش و پرورش، یوسف نوری گفت: در ابتدای دهه ۹۰ زمانی که استفاده از فضاهای یادگیری جدید مطرح شده بود، توصیه کردیم که برای استفاده از تبلت و تلویزیون اینترنتی باید...

۲۱

روایتی از همراهان بیمار در کوچه کناری بیمارستان کودکان مفید

ساکنان نگران چادرهای رنگی

علیرضا مویشاکبر، ایران

داده و اسباب و وسایلی مختصر در آن دیده می‌شود؛ چند دبه پلاستیکی، یکی دو پتوی مسافرتی و چند تکه ظرف.

اهل پیرانشهر است. آمده‌اند تهران برای مداوای برادرزاده‌اش که در آی‌سی‌یو بستری است. «بچه التهاب مغز دارد. مادرش الان کنارش است اما بعضی کارها را نمی‌تواند تنهایی انجام دهد. مثلاً اگر بخواهد بچه را جابه‌جا کند باید حتماً من بروم و کمکش کنم چون وزن بچه زیاد است و مادرش تنهایی زورش نمی‌رسد و باید کسی باشد. برای همین نمی‌توانم از اینجا تکان بخورم. حواسم به گوشی است که کی زنگ می‌خورد تا خودم را فوری برسانم. اگر اینجا نباشم که اصلاً کمکی نمی‌توانم بکنم. چند روز پیش آمدند و گفتند چادرها را جمع کنیم و برویم همراه‌ها اما بعدش دیگر خبری ازشان نشد. برخوردشان هم بد نبود و من هم می‌دانم که زندگی همین است دیگر می‌دهند. ما مجبوری اینجا هستیم. من نمی‌توانم از اینجا دور شوم و خیلی‌های دیگر هم وضعشان مثل من است و گرنه چرا باید گوشه‌خایان بمانند؟! الان تازه هوا بد نیست اما توی سرما و گرما اینجا ماندن خیلی سخت‌تر است. خیلی‌ها روز را داخل حیاط بیمارستان می‌مانند. ما که مریضمان معلوم نیست کی مرخص شود چاره‌ای نداریم. همین‌جا برای خودمان غذا درست می‌کنیم و می‌خوریم. با هم حرف می‌زنیم و صبر می‌کنیم. همه‌مان چشم به راهیم.»

روی دیوار کوچه بنری چسبانه‌اند که روی آن توضیح داده شده که همراهان بیماران بستری می‌توانند با مراجعه به واحد مددکاری بیمارستان و اخذ معرفی‌نامه در مراکز همراهِها و سایر مراکز اسکان موقت که شهرداری تدارک دیده اقامت کنند. مددکاری انتهای حیاط بیمارستان است و یک تابلو با فلش زردرنگ جهت آن را نشان می‌دهد. حیاط پر از والدین و کودکانی است که از همه جای ایران برای درمان به بیمارستان آمده‌اند. توی صورت بیشترشان اضطراب موج می‌زند و این ویژگی غالبشان است. حالا یکی کمتر و یکی بیشتر. طبیعی است که هیچ‌کس دلش نمی‌خواهد اینجا باشد؛ در بیمارستانی که بعضی دیوارهایش را

اما بهتر است آدم خانه فامیلش باشد. هرچه باشد از مسافرخانه و مهمانسرا رفتن بهتر است.» زنی دیگر که نزدیک او نشسته می‌گوید: «حالا همه هم که تهران فامیل و آشنا ندارند که بروند پیششان. من خودم البته خانم تهران است و برای مشکل بچه‌ام سال‌هاست اینجا می‌آیم و می‌روم اما دیده‌ام کسانی را که حتی یک فامیل در تهران نداشته‌اند و غریب غریب بوده‌اند. اینجاست هزار جور مشکل داریم چه برسد به کسانی که از راه‌های دور می‌آیند. کاش بشود یک کاری برایشان کرد. ما فقط می‌توانیم همدرد هم باشیم و غم و غصه هم را با شنویم و گرنه کار زیادی از دستمان برنمی‌آید.»

علی گودرزی، کشیک اداری و مسئول روابط عمومی بیمارستان کودکان مفید در رابطه با اسکان همراهان بیمار به «ایران» می‌گوید: «همراهان بیمار هر چند نفر هم باشند که از راه دور آمده باشند، ما به آنها نامه می‌دهیم و هیچ مشکلی برای اقامتشان وجود ندارد. حالا پدر و مادر یا مادر بزرگ و عمو فرقی ندارد. بارها پیش آمده که دو یا سه همراه مراجعه کرده‌اند و نامه برای اسکان داده‌ایم. اقامت در همراه‌ها هم کاملاً رایگان است و صبحانه و شام رایگان هم کمی پایین‌تر از بیمارستان و روبه‌روی شهرداری منطقه ۳ و در کوچه دشتستان دوم است. همراهانی که در چادر هستند خودشان می‌خواهند نزدیک بیمار یا کنار مایشان باشند و گرنه هیچ مشکلی برای اقامتشان وجود ندارد.»